

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 847/19	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Belchatowie z dnia 28 sierpnia 2019 roku w sprawie sygn. akt II K 1176/18.			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zarzut obraży przepisów prawa procesowego tj. art. 7 k.p.k. i 410 k.p.k., poprzez błędną ocenę materiału dowodowego, polegającą na: - przyjęciu, że kierująca C. A. W. zatrzymała się przed wykonaniem manewru skrętu w lewo oraz włączyła kierunkowskaz;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

- uznaniu za wiarygodne zeznań świadka K. B. (w szczególności w zakresie tego, że A. W. zatrzymała się przed wykonaniem manewru skrętu w lewo), a także uznaniu, że świadek nie choruje na żadne istotne schorzenia:

- uznaniu, że świadek M. M., twierdził, że A. W. włączyła kierunkowskaz przed wykonaniem manewru skrętu w lewo, podczas gdy świadek ten zeznał, że nie pamięta, czy pojazd, którym kierowała wymieniona, miał włączony kierunkowskaz;

- przyjęciu, że z opinii interdyscyplinarnej, wynika, że niezależnie od tego, czy A. W. miała zapięte pasy bezpieczeństwa, to doznałaby obrażeń ciała skutkujących śmiercią;

- błędnym uznaniu, że skrucha wyrażona przez oskarżonego na rozprawie w dniu 11 lutego 2019 roku, nie była szczerą, w oparciu o fakt, że została wyrażona w odpowiedzi na

	<p>pytanie obrońcy, podczas gdy okoliczność ta nie ma znaczenia;</p> <p>- błędnym uznaniu, że oskarżony zachowywał się arogancko wobec osób najbliższych dla A. W.;</p> <p>- uznaniu, że w przedmiotowej sprawie brak dowodów wskazujących na okoliczność, że A. W. korzystała w momencie zdarzenia z telefonu komórkowego;</p> <p>- błędnym przyjęciu, że skoro oskarżony otrzymał prawo jazdy w lipcu 2017 roku, to prawdopodobnie utracił je wcześniej w związku z przekroczeniem limitu punktów karnych.</p> <p>Zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej bezwzględnej kary pozbawienia wolności.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Kontrola instancyjna nie</p>			

potwierdziła słuszności żadnego z wymienionych przez obrońcę w apelacji zarzutów. O tym, że pokrzywdzona A. W. zatrzymała się przed wykonaniem manewru skrętu w lewo do swojej posesji oraz miała włączony kierunkowskaz świadczą m.in. zeznania świadka K. B.. Z jego relacji wynika, że podczas zamykania bramy wjazdowej, dostrzegł na wysokości posesji pokrzywdzonej, samochód, ustawiony lekko skośnie przy osi jezdni, z zamiarem wykonania skrętu w lewo na teren tejże posesji. W dodatku na takowy zamiar wskazywał włączony lewy kierunkowskaz. Nie sposób poddawać w wątpliwość relacje tego świadka skoro korelują one z zeznaniami świadka M. M. - pasażera samochodu, którym kierował oskarżony M. G.. Świadek ten wprost w swoich zeznaniach złożonych następnego dnia po zaistniałym zdarzeniu, wskazał, że widział tuż przed zderzeniem się z pojazdem

pokrzywdzonej,
jadący z naprzeciwka
samochód, który
miał włączony lewy
kierunkowskaz.

Wprawdzie świadek
zeznając przed
sądem, twierdził,
że nie pamięta
czy rzeczywiście
samochód ten miał
włączony
kierunkowskaz,
trzeba mieć na
względzie fakt, iż
pierwsze zeznania
złożone zostały przez
świadka zaraz po
zdarzeniu, co
przekonuje o tym,
że ich treść
w pełni dokładnie
odzwierciedlała tło
całego zdarzenia
drogowego.

Wbrew zarzutom
apelacji Sąd
Rejonowy, opierając
się na opinii
interdyscyplinarnej
sporządzonej
wspólnie przez
biegłego z zakresu
chirurgii P. C.
oraz biegłego z
zakresu techniki
samochodowej i
ruchu drogowego K.
K. słusznie uznał,
że pokrzywdzona nie
przyczyniła się do
zaistnienia skutku
śmiertelnego
poprzez brak
zapiętych pasów
bezpieczeństwa. Jak
wynika bowiem
z tejszej opinii
pasy bezpieczeństwa

ograniczają ruch ciała, kiedy dochodzi do zderzeń czołowych pomiędzy pojazdami. W przypadku zderzeń przednio – bocznych, do którego doszło pomiędzy pojazdami stron, pasy te nie dość skutecznie zabezpieczają osobę przed przemieszczeniem się jej podczas uderzenia. W tej sytuacji, poczyniony na podstawie tej opinii, wniosek Sądu, iż zapięcie pasów bezpieczeństwa nie uchroniłoby pokrzywdzonej od powstania u niej obrażeń będących bezpośrednią przyczyną jej zgonu był uprawniony, zwłaszcza gdy uwzględnić wielkość siły, jaka spowodowała ruch ciała pokrzywdzonej w momencie uderzenia w jej samochód przez pojazd oskarżonego, skutkujący powstaniem rozległych i ciężkich obrażeń klatki piersiowej.

Chybionym jest także zarzut przyczynienia się pokrzywdzonej do zaistnienia

wypadku, z uwagi na korzystanie przez nią z telefonu komórkowego podczas wykonywania manewru skrętu w lewo. Zważyć należy, iż załączona w poczet materiału dowodowego informacja operatora sieci komórkowej O., nie wykazała, aby pokrzywdzona wykonywała jakiegokolwiek połączenia głosowe w chwili wykonywania powyższego manewru. Z kolei fakt zarejestrowania poboru transmisji danych przez telefon wymienionej, mógł oznaczać, że na telefonie wymienionej dokonywała się jakaś aktualizacja.

Wniosek

Wniosek o zmianę wyroku Sądu I instancji poprzez odmienne orzeczenie, co do istoty sprawy, a mianowicie wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności w wymiarze jednego roku oraz zastosowanie wobec

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

<p>oskarżonego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, ewentualnie o wymiarze poniżej jednego roku.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie w niniejszej sprawie w zakresie czynu przypisanego oskarżonemu M. G., co do zasady rozważył wszystkie okoliczności mające znaczenie przy wydaniu wyroku i wydał na tej podstawie (poza rozstrzygnięciem o karze) słuszne rozstrzygnięcia.</p>			
<p>3.2.</p>	<p>Zarzut rażącej niewspółmierności kary orzeczonej wobec M. G. poprzez wymiarze jej w wysokości 2 lat pozbawienia wolności, a zatem w</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>granicach zasadniczo zbliżonych do dolnego ustawowego zagrożenia w stosunku do wysokiego stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu wyrażającego się w rażącym naruszeniu zasad ruchu drogowego i spowodowania najdotkliwszego z możliwych skutku w postaci śmierci pokrzywdzonego - osoby w młodym wieku, co sprawia, że wymierzona oskarżonemu kara jest w znacznym stopniu pozbawiona wychowawczego wpływu na wymienionego, jak i waloru społecznego oddziaływania.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>W ocenie Sądu Okręgowego, zważywszy na całokształt okoliczności podmiotowych i przedmiotowych rzutujących na wymiar orzeczonej w stosunku do oskarżonego M. G.</p>			

kary zasadniczej, wskazać należy, iż Sąd Rejonowy nie uwzględnił ich w stopniu dostatecznym, umożliwiającym prawidłową realizację zasad wymiaru kary. Przy orzekaniu bowiem formy i rozmiaru kary zasadniczej należy mieć na uwadze okoliczności obciążające, a mianowicie znaczny stopień zawinienia i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, okoliczności zdarzenia, zwłaszcza rozmiar wyrządzonej szkody (śmierć młodej, niewinnej dziewczyny), umyślne naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym (wyrażające się w znacznym przekroczeniu dozwolonej prędkości, brawurowej i nieodpowiedzialnej jeździe pojazdem), oraz brak przyczynienia się do wypadku kierującej pojazdem marki C. (...). Natomiast na korzyść oskarżonego uwzględnić trzeba jego dotychczasową niekaralność (choć w kontekście jego

wieku - obecnie 27 lat - nie należy jej zbyt przeceniać), sposób życia przed popełnieniem czynu (wykonywanie stałej pracy zarobkowej, posiadanie na utrzymaniu małoletniego dziecka). W aspekcie powyższych okoliczności, częściowo należy zgodzić się ze stanowiskiem prokuratora, iż wymierzona oskarżonemu karę zasadniczą cechuje rażąca niewspółmierność w sensie jej łagodności. Nie ulega wszak wątpliwości, że przypisany oskarżonemu czyn cechuje się znaczną szkodliwością społeczną. Oskarżony spowodował wypadek komunikacyjny, w którym śmierć poniosła jego wówczas rówieśniczka 25 - letnia dziewczyna). Jako kierowca nie dostosował się do wymaganej administracyjnie prędkości poruszając się w terenie zabudowanym (gdzie obowiązywała prędkość 50 km/h) z prędkością o

co najmniej 67 km/h większą (prędkość pojazdu marki B. w chwili zderzenia wynosiła około 117 km/h - 118 km/h). Tym samym, Sąd Rejonowy, wymierzając karę, nadmierny walor przypisał uprzedniej niekaralności oskarżonego, a nie uwzględnił w stopniu dostatecznym tragicznych skutków przedmiotowego wypadku, w którym śmierć poniosła A. W., która w żadnej mierze nie przyczyniła się do zdarzenia. Nie można zgodzić się z Sądem pierwszej instancji, że dla oskarżonego dolegliwością i przestrożą byłaby kara o charakterze izolacyjnym na wskazanym przez Sąd meriti poziomie (2 lat pozbawienia wolności). W tym stanie rzeczy, zlekceważenie zasad ostrożności i bezpieczeństwa w komunikacji przez oskarżonego wynikiem, którego był niezwykle tragiczny w skutkach wypadek drogowy, jakkolwiek mające charakter incydentalny, niemniej jednak

wymaga zastosowania surowszej (ale nie nadmiernie surowej) represji karnej. W tym miejscu podkreślić należy, że Sąd Okręgowy przyznał w tym względzie częściowo rację prokuratorowi i podwyższył karę pozbawienia wolności do 3 lat w stosunku do oskarżonego. W ocenie Sądu Odwoławczego wyłącznie bezwzględna kara pozbawienia wolności w wysokości 3 lat będzie adekwatna do całokształtu okoliczności popełnionego przestępstwa, rangi naruszonych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a nade wszystko rozmiaru wyrządzonej szkody oraz spełni oczekiwane cele zapobiegawcze i wychowawcze, a także w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Niewątpliwie oskarżony naruszając podstawowe zasady bezpieczeństwa ruchu drogowego (co wyraźnie należy

podkreślić w sposób
umyślny) i
powodując
niezwykłe
dramatyczny w
skutkach wypadek
komunikacyjny,
wykazał
jednoznacznie, iż
jest
niezdyscyplinowanym
uczestnikiem ruchu
drogowego. W
istocie więc nie
można również
przeceniać przy
wymiarze
oskarżonemu kary
pozbawienia
wolności jego
uprzedniej
niekaralności, czy
też wyolbrzymiać
fakt, że oskarżony
jest małoletniego i
pracuje zarobkowo.

W sprawie nie
ujawniły się
okoliczności
rzutujące na stopień
winy, bowiem
oskarżony w czasie
czynu nie był
dotknięty żadną
dysfunkcją
psychiczną, a tym
samym prawidłowo
postrzegał
rzeczywistość i mógł
dać posłuch
obowiązującemu
prawu, czego nie
zrobił na skutek
przekroczenia
prędkości w
obszarze
zabudowanym i
spowodowania
wskutek tego

śmiertelnego wypadku. Stopień jego zawinienia jest zatem wysoki. Wysoki jest również stopień społecznej szkodliwości czynu, wyznaczany komponentami wskazanymi w art. 115 § 2 kk. Zarzucone oskarżonemu naruszenie reguł obowiązujących w ruchu drogowym miało charakter umyślny i ewidentnie rażący. Nadto, zwrócić należy uwagę, iż do przedmiotowego wypadku w żaden sposób nie przyczyniła się kierująca innym pojazdem A. W..

Zważywszy na powyższe, nie można uznać, że aspekt wychowawczy zostałby wobec oskarżonego osiągnięty pomimo nie osadzenia go w zakładzie karnym, czy też zastosowania kary w niższym wymiarze. Brak bowiem widocznych i jednoznacznych podstaw do uznania, iż zasługuje on na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary, albowiem nie można postawić wobec

<p>niego pozytywnej prognozy kryminologicznej, iż w przyszłości będzie przestrzegać porządku prawnego. Przemawiają przeciwko temu również względy na społeczne oddziaływanie kary.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie M. G. kary 5 lat pozbawienia wolności.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Zarzut rażącej niewspółmierności (w sensie jej łagodności) orzeczonej kary okazał się częściowo zasadny, o czym była mowa już wyżej.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		

Zwięzłe o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
1.1 Całość zaskarżonego wyroku, za wyjątkiem rozstrzygnięcia o karze.		
Zwięzłe o powodach utrzymania w mocy		
Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie w niniejszej sprawie w zakresie czynu przypisanego oskarżonemu M. G., co do zasady rozważył wszystkie okoliczności mające znaczenie przy wydaniu wyroku i wydał na tej podstawie (poza rozstrzygnięciem o karze) słuszne		

<p>rozstrzygnięcia. A zatem, pomijając rozstrzygnięcie o karze zaskarżony wyrok okazał się słuszny i odpowiadający prawu. W tym zakresie zarzuty skarżącego obrońcy nie okazały się zasadne, o czym była już mowa wyżej.</p>		
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.0.15.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Orzeczoną w punkcie 1 wyroku karę pozbawienia wolności podwyższono do 3 lat.</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>		
<p>Powody wymierzenia oskarżonemu kary 3 lat pozbawienia wolności w miejsce kary 2 lat pozbawienia wolności Sąd Okręgowy przedstawił w pkt 3 ad. 2 niniejszego uzasadnienia</p>		
<p>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu</p>		

pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylecia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylecia			

<p>0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</p>		
<p>0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>6. Koszty Procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>3</p>	<p>W oparciu o przepisy art. 635 kpk i art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 49 poz. 223 z 1983 roku z późniejszymi zmianami), Sąd Okręgowy obciążył oskarżonego opłatą za pierwszą i drugą instancję w kwocie 400 złotych oraz kwotą 20 złotych tytułem wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym. Zważywszy na</p>	

całokształt obciążeń finansowych związanych z przedmiotowym skazaniem, a mianowicie obciążenie oskarżonego łącznie kwotą 400 złotych tytułem opłaty za obie instancje, kwotą 8.546,37 złotych tytułem wydatków poniesionych przez Skarb Państwa oraz kwotami po 1056 złotych z tytułu poniesionych przez oskarżycieli posiłkowych wydatków związanych z ustanowieniem w sprawie pełnomocnika (w postępowaniu przed Sądem Rejonowym), nie będzie to dla niego niewspółmiernie dolegliwe. Bowiern oskarżony jest bezdzietnym kawalerem, pracuje zarobkowo w firmie (...) i uzyskuje dochód na poziomie około 4.100 złotych brutto miesięcznie oraz posiada we władaniu działkę budowlaną o powierzchni 25 arów i samochód marki B. z 2000 roku. Ma na utrzymaniu jedno dziecko w wieku 6 lat. Oczywiście dla oskarżonego w chwili obecnej

	<p>priorytetem winno być sprostanie zobowiązaniom fiskalnym związanym z przedmiotowym postępowaniem. Jednocześnie stwierdzić więc należy, iż oskarżony może podjąć wysiłki ukierunkowane na realizację zobowiązań finansowych, albowiem obciążenia te wobec oskarżonego na poziomie ukształtowanym ostatecznie orzeczeniem sądu odwoławczego będą współmierne do wagi czynu mu przypisanego i będą stanowiły dla niego dolegliwość, lecz nie przekraczającą stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości jego czynu, jak i jego możliwości majątkowych i zarobkowych.</p>	
<p>7. PODPIS</p>		

<p>0.11.3. Granice zaskarżenia</p>		
<p>Kolejny numer załącznika</p>	<p>1</p>	

Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego M. G..		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 28 sierpnia 2019 roku w sprawie sygn. akt II K 1176/18.		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo		

	błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator Prokuratury Rejonowej w Bełchatowie.		

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 28 sierpnia 2019 roku w sprawie sygn. akt II K 1176/18.	
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana